

панцы, които щѣхъ да дойдѣтъ; дадохъ имъ писмо за тѣхъ, и прискахъ да ми ся обѣща-
 ютъ, че ще живѣютъ въ миръ и любовь съ
 тѣхъ. Оставихъ имъ оржіята си и ги научихъ
 още какъ да хранятъ козытъ за да ставатъ
 тлѣсти, какъ да си берѣтъ масло и сыреніе,
 набавихъ имъ още и доста баруть, който ко-
 рабончалнякътъ по мое предложеніе склони да
 имъ даде отъ корабътъ.

ГЛАВА XXXVIII.

*Робинсонъ ся навезва на корабътъ и ся завра-
 ща въ отечеството си.*

На утрѣнь-тъ ся качихъ на корабъ-тъ
 като зехъ съсъ себе си добрыйтъ и вѣрныйтъ
 мой Петка. А като тръгнахъ отъ милыйтъ м
 островъ, зехъ съ мене си за поменъ голѣмыйтъ
 онзи отъ кожь-тъ кожь калпакъ, причудливо
 то си сѣчило и драгыйтъ ми папагалъ, а ош
 и до тогазь бесполезнытъ ми пары.

Така тръгнахъ отъ островъ-тъ прѣзь де
 стопаметный-тъ день 19 Декем. 1686, като жи
 вѣхъ тамо двадесеть и осемъ години, два мѣсел